

7 Μαρτίου 2016

Κόρη μου, να πηγαίνεις στην Εκκλησία

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Σ'ένα από τα μεγάλα χωριά της Αιτωλοακαρνανίας συνέβη το εξής περιστατικό.

Η μητέρα μιας κοπέλας, καλή και ευσεβής, έφυγε για την αιώνια Βασιλεία του Θεού.

Πράγματι, ήταν μια γνήσια χριστιανή σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής της. Την Κυριακή, εκτός αν ήταν άρρωστη, πρωί-πρωί ξεκινούσε για την Εκκλησία κι εκεί η καθαρή και φιλόθεη ψυχή της πραγματικά συναντούσε κι ερχόταν σε επικοινωνία με τον Θεό. Συχνά-πυκνά κοινωνούσε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, που της έδινε ζωή και δύναμη.

Και η κόρη της καλή κοπέλα ήταν, αλλά μετά τον θάνατο της μητέρας της αραίωσε τον εκκλησιασμό και δεν πήγαινε τακτικά στην Εκκλησία. Κι αν πήγαινε, πήγαινε προς το τέλος.

Και για να δικαιολογηθεί στη συνείδησή της, που την έτυπτε, προφασιζόταν ότι

είχε πολλές δουλειές, την φροντίδα των ζώων και δεν την έφθανε ο χρόνος. Οι συνηθισμένες προφάσεις, ενώ, όταν θέλει ο άνθρωπος, βρίσκει λύσεις για όλα.

Έτσι συνεχιζόταν αυτή η κατάσταση και η ψυχή της όσο πήγαινε και πάγωνε, όπως ένα κάρβουνο, όταν το βγάλεις έξω από την φωτιά σβήνει και παγώνει!

Ένα βράδυ όμως, κατ' ευδοκίαν Θεού, έγινε η άνωθεν παρέμβαση. Δηλαδή της εμφανίστηκε στον ύπνο της η κεκοιμημένη μητέρα της μέσα σε άπλετο φως και της είπε στοργικά τα εξής αξιοπρόσεκτα λόγια:

- Κόρη μου, να πηγαίνεις την Κυριακή στην Εκκλησία. Εμείς εδώ επάνω, εκείνη την ώρα είμαστε όλοι κάτω από τον Παντοκράτορα και χαιρόμαστε όταν βλέπουμε κάποιον δικό μας να έρχεται στην Εκκλησία να δοξολογεί τον Θεό!

Και πρόσθεσε: - Να πηγαίνεις παιδί μου πρωί, ν' ακούς τα ωραία λόγια του Όρθρου και όχι στην τρίτη καμπάνα.

Αυτό το θεόσταλτο όνειρο συγκλόνησε την κόρη. Από τότε κάθε Κυριακή πρωί-πρωί πηγαίνει πρόθυμα στην Εκκλησία. Έχει πια την βεβαιότητα ότι θα παίρνει κι εκείνη την ευλογία του Παντοκράτορα, αλλά και την ευχή της μανούλας της.

Αυτό βέβαια ισχύει για όλους. Ας το σκεφθούμε...

Πηγή: xristianos.gr